

[Helga Pedersen.]

justitsminister kan skifte mening på dette punkt, således som jeg allerede har gjort det.

Hvad endelig angår spørgsmålet om den bemyndigelse, der indeholdes i det foreliggende lovforslag, synes jeg i og for sig, der er noget rigtigt i den betragtning, det ærede medlem hr. Rimstad anførte. Spørgsmålet om bemyndigelser i færdselsloven blev jo nøje debatteret, da vi gennemgik forslaget til den oprindelige færdselslov i 1955; efter min erindring findes der endog i betænkningen fra det da nedsatte folketingsudvalg en bemærkning om rækkevidden af de bemyndigelser, der blev givet, og i et tilfælde som her, hvor bemyndigelsen vedrører en af færdselslovens grundregler, synes jeg, det må være berettiget nøje at overveje, hvor langt denne bemyndigelse rækker, så meget mere, som også andre talere jo har været inde på, at man eventuelt burde begrænse selve lovtæksten således, at lovforslaget i sig selv var midlertidigt. Herom må vi jo så forhandle i udvalget.

Rimstad: Til den højtærede minister vil jeg gerne sige, at han i hvert fald stadig skylder os bevis for, at det netop er den frie hastighed på de egnede veje, motorvejene, der er skyld i de alvorlige ulykker, som den højtærede minister omtalte.

Jeg vil gerne tilføje, at mine betæneligheder med hensyn til de omfattende ministerbemyndigelser slet ikke har noget specielt politisk sigte; mine betæneligheder er lige store, hvad enten det drejer sig om en regering som den siddende eller en hvilken som helst anden regering. Det er et princip, det her drejer sig om, et princip, der har noget at gøre med folkestyre og ikke med partistyre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Victor Gram: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i loven om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1169, fremsættelsen i tidenden sp. 1736).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Victor Gram: Da alle forslag til udvidelser og forbedring af den frie samfærdsel mellem landene naturligvis må hilses velkommen, skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Helga Pedersen: Jeg synes, det er prisværdigt, at Nordisk Samfærdselskomité har taget initiativ til at fremme et stykke fællesnordisk lovgivning, selv om det sker på et område, der vel kun er af betydning for et forholdsvis lille udsnit af borgerne i de nordiske lande. Jeg synes på den anden side, det er lidt trist, at man end ikke på dette begrænsede område kan få helt ensartede bestemmelser, men kun, som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, bestemmelser, „der i hovedsagen svarer til“ hinanden. Når imidlertid forskellen mellem det foreliggende lovforslag og det norske forslag på den ene side og de gennemførte svenske bestemmelser på den anden side ikke er stor, ville jeg gerne spørge den højtærede minister, om det dog ikke var muligt, at man kunne få ensartethed på dette område.

I øvrigt kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Foss: Jeg har haft den ære at være medlem af den samfærdselskomité, som har stillet det forslag, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, og det må vist være sådan noget som 5 år siden, så jeg er glædeligt overrasket over at se, at der dog er kommet et resultat. Jeg har ikke indtryk af, at der i mellemtiden har været større besværligheder; der må altså have været nogle administrative beføjelser, som har klaret tingene i mellemtiden. Men det er kun tilfredsstillende, at vi nu endelig får det i orden lovmæssigt set.

Der er jo i mellemtiden sket et og andet i udviklingen, og det er derfor kun naturligt,